

varsom med at røre ved Forordningen af 5. Marts 1845, der har virket paa en overordentlig god Maade. Naar man fra Administrationens Side søger at lægge Forholdene saaledes til Rette ved at fastslaa de Regler f. Eks. ved Skæringer mellem Veje og Baner eller omvendt, at det hele bliver heldigt og godt baadefor Banefærdselen og Vejefærdselen, tror jeg, at Forordningen af 5. Marts 1845 udmærket kan anvendes i mange Aar endnu. Jeg ser ikke saaledes paa det, at denne Forordning er blevet gammel og ikke svarer til Tidens Krav. Jeg tror, som sagt, man skal være meget varsom med at røre ved den. I alt Fald synes jeg ikke, at dette Lovforslag kan give Anledning til at tage dette Spørgsmaal op til Behandling, fordi det i sig selv er et stort og betydningsfuldt Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boa har Ordet for en kort Bemærkning.

Boa: Naar jeg mener det rigtigt at aabne Adgang til Appel for de Mennesker, der har været underkastet Ekspropriationskommissionens Kendelse, er det, fordi jeg er bange for, at baade Ekspropriationskommissionen og Taksationskommissionen i nogen Maade føler sig som Part i Sagen. Jeg synes, der er noget skævt i den Situation, vi har set for nylig, at uvildige, af Retten udnævnte Mænd vurderer en bestemt Ejendom til omtrent det dobbelte af den Værdi, som Taksationskommissionen er kommet til. Det eneste rigtige vilde være at aabne Adgang til at faa Sagen paadømt ved Landets højeste Domstol. Og indsætter man i Forordningen af 5. Marts 1845 en Ændring som den af mig før foreslaaede, kan jeg ikke se, at man vil komme ud for smaa Trakasserier, som der ellers naturligvis kunde blive rig Lejlighed til. Men idet man siger: „hvor der sker Ekspropriation af hele eller en væsentlig Del af en Mands Ejendom“, giver man Mulighed for, at almindelige Ekspropriationer til Skinnelægninger og Vejudlægninger kan foregaa uden Ret til Appel. Jeg mener, at det er rimeligt, saaledes som Ekspropriationsforretningerne har udviklet sig i de senere Aar, at man giver Befolkningen Lejlighed til at faa saadanne Sager prøvet ved Landets højeste Domstol, og jeg kan ikke tænke mig, at Højesteret skulde være inhabil til at dømme i disse Sager.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg vil gerne straks afvise den Insinuation, som det ærede Medlem Hr. Boa

fremstillede, at Medlemmerne af Ekspropriations- og af Taksationskommissionerne følte sig som Parter i Sagen. Jeg maa paa disse Mænds Vegne skarpt tilbagevise dette, fordi jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at de har handlet ud fra deres bedste Overbevisning og fastsat Vurderingen efter deres bedste Skøn. Og det er mig ganske uforstaaeligt, hvorfor man skal tillægge et Skøn af to af Retten udmeldte Mænd større Betydning end det Skøn, der afgives af 4 edsvorne Taksatorer, Folk, der er kendt med at taksere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boa har Ordet for en kort Bemærkning.

Boa: De Mænd, der har vurderet som udmeldte af Retten, har ogsaa paataget sig den Pligt at følge deres bedste Overbevisning. Og naar man saa faar to Kendelser, der er saa overordentlig meget i Strid med hinanden, saa har man Lov til at formode, at i hvert Fald en af disse Instanser har følt sig som Part i Sagen. Og det vilde da vist være heldigt, om Landets højeste Domstol fik Lejlighed til at udtale sig om, hvilken af disse to, Taksationskommissionen eller Vurderingskommissionen, der har været Sandheden nærmest. Det er det, jeg har tænkt mig, jeg har ingenlunde tænkt mig at ville insinuere noget over for disse Mænd specielt. Men som Forholdet ligger her, hvor man har to saa stærkt afvigende Anskuelser, maa den ene af dem være gal, og derfor synes jeg, det vilde være ret rimeligt, om Højesteret fik Lejlighed til at udtale sig om det Spørgsmaal.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Nu ændrede det ærede Medlem straks sin Udtalelse noget, nu sagde han, at han mente, man havde Ret til at formode, at en af de to Skøn maa være Part i Sagen. Det vil med andre Ord sige, at enten de af af Retten udmeldte Mænd eller ogsaa de edsvorne Taksatorer skulde være Part i Sagen. Jeg vilde tro, at det ærede Medlem ganske skulde afholde sig fra at antyde saadant for nogen af de to Parter Vedkommende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Hansen: Rigsdagens Medlemmer har i Løbet af et Aars Tid eller mere været bombarderet med en Mængde Tryk-